

☆☆☆☆☆โครงการ สายใยรักศิษย์ - ลูก☆☆☆☆☆
สืบสานวัฒนธรรมหนังประโมทัย สู่เด็กปฐมวัยในชุมชน

หนังประโมทัยหรือเรียกอีกว่า (หนังม๊กแก้ว) เป็นศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น
และของไทย เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสมควรได้รับการปลูกฝัง ให้เด็กมีความรักความเข้าใจ
ในศิลปะวัฒนธรรมของเราในชุมชน การเรียนรู้ภูมิปัญญา จากผู้รู้หรือปราชญ์ชาวบ้าน
เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจประวัติความเป็นมา ความเป็นวัฒนธรรมแบ่งปัน เกื้อกูลช่วย
เหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์งานด้านศิลปะวัฒนธรรมที่กำลังสูญหาย
จากสังคม ให้ดำรงเป็นมรดกของชาติสืบไป

🍎 ประวัติความเป็นมาของหนังประโมทัย 🍎

หนังประโมทัยหรือหนังตะลุงภาคอีสาน มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ในท้องถิ่นนั้นๆ และกลายมาเป็นมหรสพประจำถิ่น

จากการสัมภาษณ์ หัวหน้าคณะหนังประโมทัย เริ่มแรกก่อนที่จะเข้าสู่บ้านนากระเดา อำเภอ นาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้รับการถ่ายทอดจากบ้านหนองไผ่นาดี อำเภอพรรณานิคม จังหวัด สกลนคร และผ่านการปรับเปลี่ยนปรับปรุงมาเรื่อยๆจนเป็นที่ยอมรับของคนในพื้นที่ โดยคำว่า หนังประโมทัยนั้น เป็นการนำเอาหมอลำและหนังตะลุงมาผสมกัน หรือหนังประโมทัยก็เหมือน หมอลำ เพียงแต่เอาหุ่นหนังมาเชิดแทน เพื่อให้สอดคล้องและกลมกลืนกับค่านิยมและ บรรทัดฐานของสังคมอีสาน

🌸 🌸 วัตถุประสงค์ 🌸 🌸

1. เพื่อให้เด็กมีทักษะชีวิต ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมหนังประโมทัย
2. เพื่อให้เด็กมีทักษะทางสังคมในการเรียนรู้ถึงแนวทางของการสืบสานวัฒนธรรมหนังประโมทัย
3. เพื่อเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานวัฒนธรรมหนังประโมทัย ให้คงอยู่ต่อไป

💖💖 ผลที่คาดว่าจะได้รับ 💖💖

1. เด็กมีทักษะชีวิตในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมหนังประโมทัย
2. เด็กมีทักษะทางสังคมในการเรียนรู้ถึงแนวทางของการสืบสานวัฒนธรรมหนังประโมทัย
3. ได้รับความร่วมมือที่ดีระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน ในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และสืบสานวัฒนธรรมหนังประโมทัย ให้คงอยู่ต่อไป

🌻🌻ปรัชญาความเชื่อ🌻🌻

สังคมภูมิปัญญาและสังคมความรู้ที่แท้จริงควรมาจาก
ฐานรากของสังคม และการพัฒนาอย่างบูรณาการ
ต้องเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง เพราะชุมชนคือรากฐานของ
ประเทศ ถ้าชุมชนทั้งหมดเข้มแข็งทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ
จิตใจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม สุขภาพการศึกษา
ประชาธิปไตย ประเทศก็จะมั่นคง
(ประเวศ วะสี 2555:2)

🍀 นวัตกรรมการสอนแบบวอลดอร์ฟ 🍀

แนวคิดของวอลดอร์ฟเน้นการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ เด็ก
สามารถพัฒนาศักยภาพแห่งตนได้ภายใต้การเรียนรู้ที่เป็น
ธรรมชาติไม่ต้องตกแต่ง เป็นการเรียนรู้ที่นุ่มนวลและแทรกซึมไป
กับความรู้สึกของเด็กตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องสัมผัสกับเทคโนโลยี
ซึ่งการจัดโครงการนี้เด็กได้เรียนรู้ตามแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่
ตนอาศัยอยู่ การเรียนรู้ทำให้เกิดความสมดุล ด้านความคิด ความ
รู้สึก และการกระทำ โดยไม่มีเทคโนโลยีภายนอก ทำให้เด็กเกิด
ความสงบทางจิตใจช่วยให้เด็กเรียนรู้จากการใช้วินัยในตนเอง

www.gotoknow.org

🍊🍊🍊 สิ่งที่ได้จากการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา บ้าน ชุมชน คือการมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้กับเด็ก ระหว่างสถานศึกษา บ้าน ชุมชน เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะชีวิตและทักษะสังคม เป็นการณจัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้เรียนรู้ถึงความเป็นมาประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเป็นการสืบสานอนุรักษ์ หนึ่งปะโมทัย ปลุกจิตสำนึก สร้างแรงจูงใจที่ดีให้กับเด็กในการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น สืบต่อไป

สิ่งที่เด็กได้รับเกี่ยวกับทักษะชีวิต ทักษะทางสังคมและการมีส่วนร่วม

👤👤ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม👤👤👤

การแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านนอกจากจะเป็นประสบการณ์
จริยวัตรและวิถีปฏิบัติที่พึงให้กับผู้เรียนแล้ว ยังเป็นการเปิด
โอกาสให้เกิดบรรยากาศร่วมกันเรียนรู้ด้วย โอน ส่องทอด
ประสบการณ์จากการเรียนรู้ที่ต่างกันทั้งในห้องเรียนและนอก
ห้องเรียน นอกจากนั้น ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทักษะความสามารถ
พื้นฐานต่าง ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การ
วางแผน แบ่งปันหน้าที่กันทำงาน สังเกต สำรวจค้นคว้า ลงมือ
ปฏิบัติ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ประเมินผล แก้ปัญหา ปรับปรุง
นำเสนอ แลกเปลี่ยน สรุปความรู้ ทักษะทางสังคม การเรียนรู้
ร่วมกับผู้อื่นและทักษะชีวิต และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้
เรียนได้วางแผน แบ่งงานหน้าที่รับผิดชอบ สำรวจ สืบค้น
รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ นำเสนอแลกเปลี่ยน และสรุปข้อมูล
จากการศึกษาโดยใช้ชุมชนและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นแหล่ง
เรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสภาพจริงของชีวิตหลากหลาย
มิติ ได้สัมผัสกับธรรมชาติและได้ประสบการณ์ตรงกับการ
เรียนรู้ ร่วมอนุรักษ์ดูแลและร่วมเรียนรู้ จึงเป็นการเรียนรู้ที่มี
ความหมายจริงต่อผู้เรียน

🌸 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา บ้าน ชุมชน 🌸

🟢🟢🟢 การพัฒนาเด็กปฐมวัย อายุ 5 ปีแรกของชีวิตนั้น เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง ครู หรือผู้ดูแลเด็กมีบทบาทเป็นผู้ประสานงานร่วมกับผู้ปกครอง ให้เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็ก และกระตุ้นให้มีการร่วมมือร่วมใจกัน ในการสนับสนุนและพัฒนาเด็กของชุมชนไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการศึกษาในวัยนี้ ระบุไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ว่า "เป็นการพัฒนาเด็กบนพื้นฐาน การอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็ก ภายใต้บริบทสังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน ซึ่งจะเป็นการทำงานในลักษณะของการร่วมมือกันรับผิดชอบ หรือถือเป็นหุ้นส่วนที่จะต้องช่วยพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน"

